

Alija – izdajnik ili heroj!? (Muhamed Aščerić)

Velike su lazi izrecene od strane izdajnika ili ideoloski zaslijepljenih ljudi (poput Muhameda Borogovca) na racun r. Alije Izetbegovica.

S obzirom da su na ovom i na drugim portalima iznesene neopravdane tvrdnje od strane pojedinih ucesnika foruma da je gospodin Izetbegovic izdao Bosnu te zalagao se za stvaranje tkz. islamske drzave, duznost mi je prema informacijama kojima raspolazem odgovoriti.

Sto se tice klevete da r. predsjednik Alija Izetbegovic nije zahtijevao na normativnim, ospiteljudskim principima prihvacenim od strane Medjunarodne zajednice, to je nebulozna podvala. Na nju cu odgovoriti kasnije u tekstu.

"Najmanje sto duguju ovoj zemlji, ravnopravnoj clanici UN-a i ovom narodu je odgovor na gornje zahtjeve" - misli se na zahtjeve o napadima agresorskih položaja i oklanjanju embarga (pored ostalog).

"Konacno, njihov negativan odgovor znaci ce njihov (op. medjunarodne zajednice) pristanak na legalizaciju sile u medjunarodnim odnosima i prihvatanje ratnih zlocinaca kao ravnopravnih partnera. To je razlog sto oni izmbjegavju jasan odgovor i zasto je nama tako jasan odgovor potreban." (A.Izetbegovic, Sjecanja, strana 211-212)

Jasno je svima da je sudbina Bosne bila najmanje u rukama predsjednika Izetbegovica i bosnjackih naredobodavaca. UN, koji je trebao reagovati, je vec odavno izgubio smisao. To se pokazalo na najbolji nacin u slucaju, ne samo Bosne, vec i Ruande i ostalih, genocidom pogodjenih zemalja.

Prema Dr. Lieberu, aerickom vrsnom poznavaoocu medjunarodnih odnosa, jedina dva rata koja su bila odobrovoljena u historiji UN-a od strane Vijeca sigurnosti su Korejski rat pocetkom pedesetih i Zaljevski rat pocetkom devedesetih. To je samo jedan indikator koji je predvidjao losu buducnost za Bosnu i Hercegovinu.

S tim u vezi, sto se tice Alijine odgovornosti za genocid, samo nekriticna masa moze vjerovati u tu optuzbu, To se lahko moze poreci rahmetli Alijin angazmanom da se Bosna pocne naoruzavati cak i dvije godine prije genocida: stotinama uvezanih slepera oruzja, municije, hrane itd. Ne uvoze "izdajnici" poput Cengica valjda oruzje za odbranu domovine?

Tvrdice cinici i munafici da se upravo to oruzje uvozilo kao sredstvo za kreiranje navedene "republike".

Ovdje se zanemaruje jedna cinjenica. Da je Alija htio tkz. muslimansku Bosnu on bi koncentrisao maksimalnu odbranu na tih 30 ili manje procenata teritorije, sto bi svakako bilo izvodivo. Na protiv, "izetbegovicevci" iz nemogucih uslova se zalazu za slanje garnizona u najudaljenije dijelove Bosne. Formiraju se grupe u generalstabu koje u prvim danima okupacije planiraju odbraniti i najudaljenije dijelove BiH.

Sjetimo se Bihaca koji je MZ htjela preputiti agresorskoj ruci. Francuzi se povlace i ne postoji ni jednog stranog izvjestaca! Dok americki sekretar za odbranu izjavljuje da "je rat u Bosni završen pobjednom Srba i da to treba da se prihvati" ARBIH izvodi jednu od najvećih ofanziva za oslobađanje cijelog regiona. Dakle, Bihac je bio zasticena zona UN-a koji je kao i Srebrenica bio izdan od strane MZ-e. Bihac, za razliku od Srebrenice je odbranjen i pored isticanja "svrsenog cina" tj. srpske pobjede kako je to naveo sekretar.

Osvrnimo se na zahtjev o formiranju islamske drzave.

Od pocetka je bilo jasno, jos iz pisanja Islamske deklaracije, da islamska vlast moze postojati samo u mjestima koja su vecinski muslimanska. To u slucaju Bosne nije ni priblizno tacno. Druga stvar koju Deklaracija navodi za uspostavljanje islamske vlasti je da ona mora poceti EDUKACIJOM i moze biti izvodiva samo onda kada je vecina (preko 50%) prihvati (demokratska a ne vojno-politicka metoda!!!) Procenat Bosnjaka koji bi zelio "islamsku BiH" nije sigurno ni 2%. Cak i medju onima koji sebe smatraju islamistima demokratska Bosna je prihvacena kao jedino realno i pravedno rjesenje. Jer svaka vlast, pa i islamska, ako je nametnuta je NEPRAVDA-tako pise A.Izetbegovic u ID-eu.

Dakle, nisu postojale dvije osnovne pretpostavke za kreiranje "islamske"

BiH. Jos bitnije, nije postojala ni potrebna IDEOLOSKA UBIJEDJENOST da je ta "islamska" BiH izvodiva! Samo neznalica, zaslijepljen covjek ili zlonamjernik koji poznaje ID a namjerno izvrcen njen smisao moze tvrditi suprotno.

Doduse, istina je da je su neke clanice Evropske Unije zeljele da se nase (bosnacke) akcije usmjere na stvaranje tkz. islamske drzave. Zasto? Upravo zato sto bi to bio dovoljan dokaz da su Milosevic, Karadzic i Mladic u pravu kada brane Evropu od "zelene transferzale".

The Times: "Sta biste rekli kriticarima koji tvrde da zelite nametnuti islamsku drzavu?"

Izetbegovic: "Rekao bih im ili da imaju lose informacije ili lose namjere. Ja se zalazem za cjelovitu Bosnu, a cjelovita Bosna - jer je visenacionalna - po definiciji ne moze biti islamska drzava. To moze biti samo podijeljena Bosna, a za podijeljenu Bosnu zdusno rade upravo neke evropske vlade. Tako dolazi do paradoksa - Evropa u Bosni stvara islamsku drzavu." (Sjecanja, strana 231)

A kakva bi bila sudbina te tkz. islamske republike? Ona, nemocna da se odrzi, izazvala bi jos vecu agresiju i konacno totalno unistenje muslimana. Ako je rahmetli predsjednikov cilj bila takva republika, zar je realno ocekivati da on nije mogao uvidjeti da takva republika ne bi opstala ni 3 mjeseca a bila bi unistena od strane svijeta koji bi tada potpuno zatvorio oci pred svim masakrima? Kakva bi to bila islamska republika izdvojena iz zemlje u kojoj joj je etnicka struktura tako mjesovita da se gotovo i ne moze reci da su neki predijeli cisto srpski ili muslimanski? Mogla se naravno dogoditi samo etnickim cisljem. "Paradkosalno", Alija se zalaze za vracanje svakog na svoje pozivajuci Srbe da ostanu u Sarajevu:

"Vjerujemo takodjer da ljudi razlicitih vjera i nacija MOGU zivjeti zajedno u toleranciji i miru. Kazu da je to na ovim prostorima utpoija. Mi odgovaramo da je to JEDINI ljudski izlaz iz ove nevolje koja je pogodila mnoge nevine ljude svih vjera i nacija i mi nastavljamo da u to vjerujemo." (Sjecanja, strana 193)

Tvrditi da je A. Izetbegovic dogovran zato sto je govorio da nece biti Foce je takodjer sasvim neumjesno. Predsjednik je znao da ce biti rata, istina je, ali nije znao da ce biti genocida! To je velika razlika. Niko, pa cak ni veliki dio medjunarodne zajednic, nije mogao vjerovati da ce se zlocini takvih razmjera ponoviti nakon Drugog svjetskog rata.

Koncesije su se morale prihvatati. To nije jasno samo "objektivnim" historicarima (Marko Attila

Hoare) i zurnalistima uvijek spremnih da idealiziraju. Da nije prihvacen plan KONTAKT GRUPE Zapad bi se sasvim povukao pa i otezao vodjenje rata. Jasno je da je zapad od pocetka zahtijevao da PREGOVARAMO i dijelimo vlast sa zlocincima. To nije niti SDA-ova niti SDP-eova zelja. To je status koji proizilazi kao logika cinjenice da zapad NIJE ADEKVATNO KAZNIO SRBO-CETNIKE! Nakon poraza NACISTA svijet unistava njihovu tvorevinu Treci Raih a kriminalci se izvode pred sud. Kao konsekvencija, Nijemci uce historijsku lekciju i prihvataju masovno kajanje za zlocine protiv covjecnosti.

Za razliku od njih, Srbima (odgovornim za izvodenje i podrzavanje zlocina) se tolerise jer se bore protiv "islamskih fundamentalista". Oni se prihvataju kao REALNI PREGOVARACI. Pregovori slcini onima gdje bi nenaoruzani Jevreji trebali traziti ljudskost u naoruzanim Nijemcima kojima je cilj izbrisati ih sa evropske mape.

Isto vazi i za ostale planove ukljucujuci Owen-Stontelbergov. Nasa strana prihvata jer je logika koju je Izetbegovic koristio "Narod je bitniji od drzave". Spasiti ljude je bitnije od spasavanja teritorije. Ako imamo ljude oni se mogu boriti za vracanje teritorije, ako ne vojno onda politicki. Sta imamo od toga ako ce mase izginuti braneci teritoriju koja ce kasnije ostati nenaseljena. U slucaju bosnjackog naroda, koji je jedan od najmalobrojnijih u svijetu, to je realna prijetnja. Neke indikacije pokazuju da je u Bosni dnevno ginulo vise od 150 ljudi. Drugi tvrde i do tri stotine! Vi uradite matematiku...

Dervis Susic u Pobunama napisao: " Molba covjeka na vlasti za obicna smrtnika je samo lijepo receno naredjenje"

To je razumio Izetbegovic kada je morao praviti koncesije na racun domovine a zarad spasavanja naroda.

"Sveijet je takav kakav jeste, mi ga ne mozemo promijeniti. Ono sto mozemo jest UPOZNATI ga i ne zatvarati oci pred CINJENICAMA." (Sjecanja, strana 247)

Pogledajmo sada kakva je bila politika Zapada na kojem (pored Srbo-cetnika) lezi istinska odgovornost.

Zracni napadi protiv srpskih ciljeva nanijeli su samo stete infrastrukturi cetnickih poloza. Prema saznanjima bosanskih obavjestajnih sluzbi, ozbilnije stete na pokretnim metama (poput tenkova i artiljerije) nije bilo. Sarajevo nije bilo deblokirano a artiljerijska sredstva su nastavila da tuku Sarajlije dok se vode pregovori o buducnosti BiH.

A sto se tice tvrdnji da je ARBIH mogla dobiti rat da nije poslusala zapad, one nemaju relevantne potvrde u historiji. Znano je da je jedna od UN rezolucija zabranila vojne letove nad Bosnom. Kada je pred kraj rata ARBIH pocela napredovati prema cetnickim ciljevima "najednom je avijacija Karadzicevih Srba postala aktivna. Njeni borbeni galebovi polijetali su sa Banjaluckog aerodroma i tukli nase i hrvatske snage u pokretu. NATO NIJE REAGIRAO. Poruka je bila jasna: pobijednika u bosanskom ratu ne smije biti" (Sjecanja, 354)

30. avgusta 1995: "Bombardiranje srpskih poloza trajalo je dva dana i dvije noci i zatim zaustavljeno, a da NI JEDAN CILJ, VOJNI I POLITICKI NIJE BIO OSTVAREN."

Ovo nam je dovoljan indikator sta je u sustini bio cilj MZ-e i kakve su bile realne sanse za ocuvanje cjelovitosti Bosne , za koje se rhm. Predsjednik ocajnicki borio.

U tim uslovima, ovako razmislja lider BiH:

"Jedno je sigurno: nesto cemo morati dijeliti, ili teritoriju ili vlast. Radije cemo dijeliti vlast" (isto, 277)

Zelio bih navesti jos jednu cinjenicu. Jasan je bio pritisak britanskog pregovarakog tima. Douglas Hurd, britanski ministar je bio jedan od ljudi koji su utjecali na Billa Clintona da stavi veto na odluku americkog senata za napade 24. aprila 1994. godine.

Imao sam priliku u Dohi licno postaviti pitanje Billu Clintonu: "Zbog cega vam je trebalo toliko vremena da napadnete srpske položaje cak i kada ste postali svjesni da su srbi cinili masovne zlocine nad bosnjackim civilima?"

Dio njegovog odgovora je bio da je odluka Bosne ne samo stvar Amerike vec i Evrope. Amerika, s obzirom da je FEDERALNA drzava, je jako neefikasna u odlukama koje se ne ticu njene nacionalne sigurnosti. Evropske snazne drzave (a ne Evropska Unija) su u slucaju Bosne imale mnogo vise prostora za manipuliranje.

Isto sam pitanje postavio i Madeline Albright kada je boravila u Dohi kao gost Georgetown univerziteta. Njen odgovor je bio slican ali je ukljucio i druge objektivne cinjenice koje su sprecavale zustriju americku politiku prema Srbima u BiH. Prije svega, Amerika je izašla iz Prvog zaljevskog rata, drugo ukljucenost u Somaliji, trece rigoroznost Ruande... sve su to stvari koje su otezavale americku poziciju u odnosu na Evropu kojoj je prepustila ovaj problem.

Mnoge indikacije govore da je drzavna tajnica Albright bila moralni glas u Bijeloj kuci za vrijeme agresije na BiH. Prema njenim rijecima, Colin Powell, koji je izasao kao general okicen ordenjima za zasluge u Prvom zaljevskom ratu i kao jedna od tada bitnih lica Pentagona, bio je protiv napada. Kao covjek blizak neokonzervativnim strujama, smatrao je da amerika treba braniti humanitarne principe samo u slucaju kada je njen nacionalni interes pogodjen. Pentagon je naime stvarna snaga na terenu u vojnim pitanjima. Predsjednik i senat mogu davati prijedlog ali ako Pentagon i CIA utvrde da je nesto neizvodivo, akcija se neće ni dogoditi. Pentagon je predstavio akciju na srpske položaje i kao neizvodive i u jednu ruku besciljne. Dakle, realan razlog zasto je krivica prebacena sa Amerike na Evropu.

Ne zaboravimo ulogu Rusije u BiH koja je, oslobodjena svog komunistickog identiteta, poprimila svoj nacionalisticki mentalitet. Ta nova ruska probudjena identifikacija je zeljela da se ispolji u svojoj politici prema etnickoj i, bitnije, religijskoj braci Srbima. Rusija je prijetila da ako americka administracija ne prekine napade da ce biti izveden kontra-napad na ARBIH. No, za time nije bilo potrebe jer je Karadziceva vojska nesmetano napadala avijacijom položaje bosanske vojske.

Ponovljam, iz svega je jasno da je mizerno i sasvim pristrasno tvrditi da je rahmetli Predsjednik mogao biti krivac bilo za genocid bilo za koncesije na racun Bosne. To se odnosi i na tvrdnje da se Bosna spontano branila, te da SDA i bosnjacke, bilo sekularne ili vjerske politicke struje, nisu imale u tome udjela. Vec je naveden primjer uvozenja oruzja iz Irana, Turske i ostalih prijateljskih zemalja. Glavni koordinatori, interesantno, bili su upravo "izdajnici" poput Caengica i Omera Behmena, ljudi koji su, zajedno sa rahmetli Predsjednikom, optuzeni da su izdali Bosnu za rad neke nelogicne, nerealne i ideoloski neprimjerene islamske republike! Jos je veka sramota kada takav nonsense tvrde neki od bivskih boraca ARBIH pa i vjernika, koji ne znajuci sta cine, brane velikosrpsku ideologiju protiv koje su se borili za vrijeme rata.

<http://www.islambosna.ba/modules.php?op=modload&name=Sections&file=index&req=viewarticle&artid=1358&page=1>